

Komt de werkelijkheid u ook aanvliegen?

LEVE DE FIERTE!

De **concire-methode** werkt aan de inhoud en de ambities van de klant en de stad, met dit andere perspectief bundelt het de energie en de middelen

voor meer informatie over de **concire-methode**:
www.concire.nl

Komt de werkelijkheid u ook aangevlogen? – Carol Hol



Carol Hol

Komt de werkelijkheid u ook aangevlogen?

Het besef begint door te dringen dat de tijden van voor de crisis niet meer zullen terugkeren. De crisis zal ooit voorbijgaan maar heeft ondertussen wel zijn eigen kind gebaard, dat ik “de nieuwe werkelijkheid” noem. Die werkelijkheid heeft ongemakkelijk, zelfs roofzuchtige trekken en vliegt ons menigmaal aan, alsof een enorme roofvogel ons onverwacht in volle vlucht te lijf gaat en zijn grote grijpsklauwen in ons warme vlees wil vastnagelen. Wij zijn het aas, dat beest de jager. Wij proberen met woeste armgebaren het beest van ons af te slaan, zoeken gauw dekking, een schuilplaats waar we denken even veilig te zijn en waar we onze wonden kunnen likken. Dit is kennelijk ons lot, te leven in het tijdperk van dat beest, te moeten omgaan met de dreiging dat het beest, zodra we weer buiten zijn, ons zal kunnen aanvliegen. Wij zoeken dekking, het beest, “de nieuwe werkelijkheid”, vliegt aan, dat is het verschil. Is dat lot onvermijdelijk, hoe onafwendbaar is dit verschil?

Wat zou het zijn als wij het lot tarten, dat wij het nieuw verschil gaan maken. Dat wij gaan aanvliegen, maar dan niet in de betekenis van iemand naar de keel te springen. Het heeft immers weinig zin “de nieuwe werkelijkheid” letterlijk te lijf te gaan. Maar we hoeven ook niet dociel met die werkelijkheid mee te vliegen. Aanvliegen heeft ook een andere betekenis: het doel vliegend bereiken, vliegend nader komen, met snelheid naderen, een vliegveld naderen om te landen. Wat in deze betekenis het vliegveld is, is duidelijk: dat is “de nieuwe werkelijkheid”. Het doel is daar te landen, als ware al aanvloeiend aansluiting op die werkelijkheid te krijgen. De aanvliegroute bepalen we evenwel zelf. Dat is het nieuwe verschil. Het gaat in feite om onze vrijheid elke keer opnieuw zelf die route te bepalen, temeer omdat de nieuwe werkelijkheid de neiging heeft niet op een vaste plek te blijven liggen: het vliegveld is een bewegend doel. Voorwaarde om aan te vliegen is dat we eerst natuurlijk gaan vliegen, dat u natuurlijk niet echt zelf moet uitproberen. We ontsnappen in gedachten onze plek, de waan van de dag, de ontsnapping aan de problemen die ons op de grond doen drukken. We komen los, cirkelen omhoog, zwevend op de thermiek van de dag, en hoe hoger we komen, hoe verder we kunnen kijken, hoe meer we kunnen zien. De stip aan de horizon ligt onder vliegbereik, en daarachter ligt er nog een, en daar achter weer een. Wij kiezen onze eigen stip, koersen daar op aan, verkennen het terrein dat onder ons ligt, maken een paar rondjes boven de stip en vliegen dan terug. Dat kan, want we hebben nu de route te pakken, we weten hoe we het vliegveld kunnen bereiken, want dat we hier, boven op de stip, niet kunnen blijven cirkelen, hoe graag we dat ook zouden willen, dat is ons ook wel duidelijk. De stip is nog geen landingsbaan, dat komt later wel, nu moeten we terug naar het vliegveld, nu gaan wij “de nieuwe werkelijkheid” aanvliegen. Ik heb het hierbij nadrukkelijk over wij: we moeten het met elkaar doen, wij zijn geen eenzaam vliegende predator, noch een zwerm spreeuwen, maar een fraaie vlucht vrije vogels, die in formatie komt aanvliegen. De beeldspraak is deze: neem de vrijheid om je venster te vergroten, vlieg er regelmatig uit, geloof in de toekomst en ontwikkel een visie, kies vanuit deze visie je eigen aanvliegroute en blijf wel landen in de nieuwe werkelijkheid. Dat je dat het beste met elkaar, in formatie, moet doen, spreekt haast voor zich. Dat je dat niet een keer, maar een paar keer doet, evenzeer. De titel van deze column is dan ook misleidend. Laat de nieuwe werkelijkheid u niet aanvliegen! Draai het om: hoe vliegt u de nieuwe werkelijkheid aan?